

תורה שבסכטב, כך יש תומכים עומדים לתורה, שהיא תורה שבעל פה. ונכללו זה בזיה. אז שני התומכים הללו שלמטה, בשמהתפירים בעליינים הללו, גרשם בהם צד הנבואה. ומיהו? (ר' מראיה, שהוא כמו הנבואה). וכל אומם בעלי המראיה יונקים מפאן. למעלה נבואה, וכאן מראיה. ועל כן זהו כמו זה, וזה כמו זה. ויכשלהתפירים זה בזיה, אז שולט על המקום הזה (רשם) השם הקדוש שנקרא צבאות. משום שכל אותם חילוות קדושים, כלם עומדים כאן, וכלם נקראו מצד הנבואה. מראיה

וחולם מצד הנבואה היה. ואף על גב שאנחנו אומרים שבתווך אוטה ברית הקדש שורה בשם הזה משום שפל היחסות יוצאים מהאות הזו, עם כל זה, הירכמים, שהן עומדות בחוץ, קרויות על שם זהה, ואלו הם שנקראים בריתות. שהרי בריתא מחוץ למשנה. משניות עומדות לתוך הבריתות, ונקריאות ירכים בתים חיצוניים, כמו שלמעלה. משנה היא סוד שעומד לפנים, שעקר הפל לומדים ממש, וכן התבאים. (סוד זה של זה - שיר ח' המגנאים). אלה אביהך אל בית אמי אנה גוך אביהך אל תלמידני. אל בית אמי - זה קדש הקודשים. תלמידי - זה סוד המשנה. שפנסכט הנחר הנה ששותע והוא לאוthon בית קדש המשנה. כתוב תלמידני. וזהו הסוד שנקרא משנה, כמו שאמר (דברים י' ) את משנה התורה הזאת. בשם משבה החוצה, נקרהות בריתא. שמי הירכמים הן הבריתות, סוד העזרות שלא נתנה רשות לגלות, משום שלא נמסר סוד זה, רק לחכמים בעליינים. או אם יתגלה - וואי אם לא יתגלה,

קימין לאורייתא דאייה תורה שבעל פה. ואתכלילו דא ברא. בדין אלין תרין סמיכין דלטפא, פד מתחברן באליין עלאלין, אתרשים בהו סטרא דנבואה, ומאן אייה. (ר' מראיה, דאייה בגונא דנבואה).

יבל אינון מאיריהון דמראיה, מהכא ינקין. לעילא נבואה, הקא מראיה. ועל דא, אייה דא בגונא דא, ודא בגונא דא. ובכד מתחברן דא ברא, בדין שליט על האי אחר, (הראשים) שמא קדישא, דאקרי צבאות. בגין דכל אינון חיילין קדישין, כלחי קיימי הקא, וכליהו אקרון מסטרא דנבואה, מראיה וחלמא מסטרא דנבואה הו.

נאפ על גב דקה אמרין, די בגו ההורא אוות קיימא קדישא, שרייא שמא דא. בגין דכליהו חיילין נפקוי מהאי אוות. עם פל דא, ירכין דאיון קיימין לביר, קריין על שמא דא, ואלין אינון דאקרון בריתתי, דקה בריתא לביר ממשנה. מתניתין קיימא לגו בריתתי, ואקרון ירכין בפי בראי, בגונא די לעילא.

מתניתין אייה רזא דקיימא לגו, דאולפי תפון עקרא דכלא, ועל תנאי, ורזא (דא) דהה, (שיר השירים ח') אנה גוך אביהך אל בית אמי תלמידני. אל בית אמי: דא קדש הקודשים. תלמידי: דא הוא רזא דמתניתין. דבר עאל דא נחר דגיגיד ונצפיק, בההוא בית קדש הקדשים, כתיב תלמידני. ודא הוא רזא, דאקרי משנה. כמה דעת אמר (דברים י') את משנה התורה הזאת.

בד אטמשבא לביר, אקרי בריתא. תרין ירכין אינון בריתתי, רזא דרזין דלא אתייהיב לאתגלאה. בגין דלא אטמיסר רזא בר לחייבי עליונים. ווי אי אתגלי, ווי אי לא אתגלי, בגין